

СЕКЦІЯ 5

ОСОБЛИВОСТІ БІЗНЕС-АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ЗМІН СЕРЕДОВИЩА

Керівник секції – д-р екон. наук, професор О. Б. Жихор
Секретар секції – ст. викл. Н. О. Волгіна

БЕЗПЕКОВІ ОРІЄНТИРИ БІЗНЕС-АДМІНІСТРУВАННЯ В КРИЗОВИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

О. М. ПІДХОМНИЙ, д-р екон. наук, доц.
Львівський національний університет імені Івана Франка
79000 Україна, м. Львів, вул. Університетська, 1
olegpidkhomnyi@ukr.net

Варто відзначити часте ототожнення проблем економічної та фінансової безпеки суб'єктів господарювання з проблемами фінансового менеджменту підприємств. У теоретичній площині це ставить питання про доцільність виділення фінансової безпеки як окремого предмету дослідження, а в практичній – сприяє розпорошенню відповідальності за конкретні проблеми фінансової безпеки серед різних посадових осіб.

З погляду результату, фінансова безпека суб'єкта господарювання – це досягнута ним фінансова стійкість [1]. На досягнення цього ж результату орієнтують такі дисципліни як фінансовий аналіз, фінансовий менеджмент тощо. Однак у цих дисциплінах не розглядають конфлікти й дезінформацію, що їх супроводжує, як важливі чинники порушення фінансової стійкості.

Хоч фінансова стійкість ділової одиниці залежить не лише від чинників фінансової безпеки, проте різні суб'єктивні загрози можуть накладати значний відбиток на прибутковість, ліквідність, платоспроможність підприємства. Тому, з погляду фінансової стійкості, безпека ділової одиниці – це досягнута за умов конфлікту інтересів і дезінформаційних впливів відповідність між фактичним приростом її чистих активів і плановим прибутком, вимогами й боргами тощо [2, с. 206–207]. Досягнута фінансова безпека формально нічим не відрізняється від загальноприйнятого уявлення про фінансову стійкість. Однак на основі лише звітних показників не можна з'ясувати, які загрози довелось подолати діловій одиниці, і яких небезпек вдалось їй уникнути протягом відповідного періоду.

На нашу думку, поняття фінансової безпеки й орієнтири для її оцінки потребують глибшого вивчення. Бо якщо їх пов'язувати із будь-якими чинниками ризику, які враховують в управлінських рішеннях, то проблеми фінансової безпеки стануть тотожними всій сукупності проблем управління

бізнес-структурою. У найзагальнішому розумінні ризик означає випадкову за своєю природою можливість отримати результат, що відрізняється від очікуваного. Водночас загроза зумовлює не ймовірність як негативного, так і позитивного відхилення від очікуваного результату, а чітко виражену можливість настання виключно несприятливих наслідків.

Управління господарськими системами у відносно безконфліктних ситуаціях і в ситуаціях загострених конфліктів має суттєво відрізнятись. Теорія управління фінансами у відносно безконфліктних ситуаціях на даний час досить добре розроблена хоча й не позбавлена дискусійних моментів. Управлінці, які озброєні лише знаннями, що дають корисний ефект у безконфліктних некризових умовах, схильні й у критичних ситуаціях діяти, виходячи з відомих їм шаблонів. Така лінія поведінки закономірно веде до фінансових втрат або й до ліквідації ділової одиниці шляхом банкрутства. Важливо усвідомити, що загальні цілі ділової одиниці залишаються такими ж як у безконфліктній, так і в конфліктній ситуаціях. Однак головні чинники досягнення й перешкоди реалізації цілей, залежно від ситуації, можуть суттєво відрізнятись.

Список використаних джерел:

1. Іонін Є. Є. Аналітичне підґрунтя забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання / Є. Є. Іонін, А. Г. Беспалова // Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія "Економіка", 2014. – Вип. 27. – С. 126–131.
2. Підхомний О. Сутнісні характеристики фінансової безпеки національної економіки / О. Підхомний // Формування ринкової економіки в Україні: зб. наук. праць — Львів : Львівський національний університет ім. Івана Франка, – 2011. Вип. 23. Част. 2. – С. 202–207.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ

Є. В. КОВАЛЬОВ, д-р екон. наук, проф.

Харківський національний університет внутрішніх справ

61080 Україна, м. Харків, пр. Ландау, 27

Yugran49@mail.ru

В останні роки в Україні набирає силу небезпечне явище - стрімке збідніння і необґрунтоване збільшення розриву у доходах між групами населення. За даними досліджень Інституту соціології НАНУ, якщо на початку 1990 – х років співвідношення доходів 10% найбагатших і 10% найбідніших українців складало 12:1, в 2002 році – 30:1, то к 2010 року воно виросло до 40:1. При цьому, ООН в 1974 р. прийняла «Декларацію про встановлення міжнародного економічного порядку», яка рекомендувала максимальний розрив між багатими і бідними не більше 3 : 1. В Україні незрозуміло високі тарифи і неефективна система субсидування у житлово-комунальному